

12

M O W A

1231

Wiasnie Wielmożnego Iego Mści, P. STANISŁAWA
 HRABI NÁ Wisńicu y Iárosláwim LVBOMIRSKIE-
 GO, Mársalká Wielkiego KORONNEGO, Stáro-
 sty Spiskiego, Dziękuiącego KROLESTW
 Ich Mościom, Imieniem Iásnie Wiel: Iego Mści
 P. PODKANCLERZEGO KORONNEGO,
 NÁ Akcie Iego Mści Weselnym we Lwowie,
 Dnia, 19. Lipcá, Roku Pánsk: 1678.

12717
 S.
 Ic Fortunie swoiey nie przypisuię ten, co Dobrodzieystwu Páńskiemu wszystko powinien: *Non est tuum fortuna quod putas tuum.* Te sáme właśnie słowa, kazał mi dziś vniżenie opowiedzieć, przed Máiestatem WW. KK. Mści Páństwá Mego Miłościwego, á Fortunie cále wypowiedzieć, wierny WW. KK. Mści Vrzednik, y z Dobrodzieystwá w Dobrodzieystwo wkraczájący Sługá, I. P. Podkánclerzy KORONNY.

S. Szczyca się pospolicie Iudzie przy Malżeństwach zważo-
 nemi z Condycyá swoiá Fortunámi: Pokázuią *vana nomina Catonum*: Popisuią się Hectorámi, Achileśámi, Iásonámi, Aneaszámi: Przywodzą do Párágonu swey Zachości *Atlantes & Semideos*: Mierzą drudzy Domy z Domámi iáko cerklem iákim, y piędziá niemal do siebie stossuią, obawiaiac się, *Medium ne perdant de Natalibus unguem*; Compáruią valory swych Chel-
 mow, gláne Stárożytney Stali Koronámi okrywáią, *Rubiginem auro vendicant*; Wáżą Herby Herbom podobne, y ledwo że iuż
))
 nie ná

nie ná grana álbo skrupuły niemi?' wyśmienici swego Szláche-
 twa skrupulánci cely y gwichy :ownáią, *Aromatum adinftar*
Stemmata ponderant.

S. **A** Leć tu nie z takim vmysłem skłania się, z nayniższym
 podziękowaniem do Nog Oboygá WW. KK. Mści PP.
 swego Miłościwego, Vstámi memi dziękuiący Zá ley Mśc Pánnę
 MARGRABIANKĘ M. M. Pánnę, Iego Mość Pan PODKAN-
 CLERZY KORONNY; y oddalony od cheřliwey Idololátryey
 swey własney Fortuny: Cnory tylko á vsługi sámeey Splendorem
 Swiętney, opisowác się sam nie będzie; bo się miłszym nád wšy-
 tne Honory Domu swego dziśieyłym Dobrodzieystwá WW.
 KK. Mści Honorem popisowác woli.

S. **A** Ktożby śmiał przed Słońcem wystáwiác gwiazdy? y
 bynayswieťnieysze *hymena* pochodnie, Niezwycięzo-
 nym Naiásnieyszego *Phaba* promieniom wymiátác przed oczy?
Rapidi vicina Solis, Mollit odoratas pennarum vincula ceras: y prze-
 to áni lkárowemí wylátuiác słowámi; Ani Herbownego Pegá-
 lá swego, namniey do pochwały własney rączego, *nec ceris, nec*
Imaginibus Maiorum iuczác, Równego Fámiliey swoiey Kleyno-
 tu, naypiękniey Dziś w Dobrodzieystwá WW. KK. Mści wwi-
 nionego, rozwiiác mi žádná miárą nie każe.

S. **P**ięknie sobie niegdy, á podobnym sposobem postapił on
 sławny *Timothaus Atheniensis*, kiedy ozdoby Domu wła-
 snego niechcąc wyliczác przed Rzeczapospolita swoiá, á pra-
 wdy teź žádná miárą zákryć nie mogąc, temi tylko słowy wšy-
 tko ogrodił, co wspomniáł, *in hoc Fortuna nullam partē habet:* Ták
 teraz właśnie postępując sobie, wdzięczny Dobrodzieystwá
 WW. KK. Mści Iego Mśc Pan Podkánclerzy Koronny, toź mo-
 wi, Cokolwiek Dziádowskich ozdób, lub sławnych w Oyczy-
 źnie Przodkow iego ludzka dobywa pámiěć. Co Wielkich Do-
 mow Coniunctia, przez dawne wieki dłuęo y chwalebnie zko-
 iárzyła: Co stárożytnemi Splendorámi, TOPOROW TECZYN-
 SKICH, nuź innych ták Xiazát iáko y Chrábiow naydawniey-
 szych originalna spoitá *compago:* Co pamiětna wielkich zasług
 Oycá

Oycá iego, Woiewody Krákowskiego swięca obiemá Wielkimi
Curulibus godność *ex cineribus* wyciągnęła: Co ná koniec iego
fámego wielkich *qualitatum* Dziedziczna Idea, *Iudicio* WW. KK.
MM. otáxowana y *ad custodiam* Wielkiego Orłá Kroléstwa tego,
z godności swoiey dobrze osádzona, zláczyła wiedno y zápie-
czętowała, ták, że się rzecz śmieie onim może. *Ipsa moles viri*
satis est testata Parentes. To wespoł Cnoćie nie Fortunie, á wszy-
tko Dobrodzieystwu WW. KK. MM. równájac, owszem pod-
dájac; śmieie dziś mowi *In hoc Fortuna nullam Partem habet;* á
Fortunie w brew to wypowádá, *Regium est Fortuna, quod putas*
tuum.

S. Coz dopiero Naiásnieysze Páństwo Moie Miłościwe, w
tym rázie rzecz o tym mogę? Iákicyby Fortunie miał byđz
powinien, Ten ták Zacny y Godny Dobrodzieystwá Wászego *Be-*
neficiarius; A ofobliwie Tobie Naiásnieysza KROLOWA á Páni
Miłościwa, ktoraś Cnotę y Godność Iego zdiawszy z swey ba-
czney szale, Nie szukáłas dálekich od Oyczytych progow
Coniunctiey, ále dobroczyinnie tu w pośrodku Nas Sług swoich
oddáć raczyłas, y Cnoćie pochop, y Godności vkontentowa-
nie, y Miłości swoy Cel, y Oyczytym Domom mocny obowią-
zek, y Wielkiemu Człowiekowi Krew swoię, y Iednym mowiac
śłowem, Słudze Siostre.

S. TO tákowym obowiązkiem wśzytkie Ozdoby y Fortuny
swoie zwiázane, RzUCA dziś pod Nogi Dobroczyenne-
go Máiestatu WW. KK. MM. Iego Mśc Pan Podkánclerzy Ko-
ronny, y cokolwiek ozdoby, poćiechy, szczęślwości, odbiera z
Ieymością Pánną MARGRABIANKÁ, Moją Mściwą Pánną, fá-
mey to Dobroci y łásce WW. KK. Mści á nie Fortunie żadney
przypisuię, nie stáwia zá to Altarya Bálwochwálnemu szczę-
ściu, bo tylko sámę łáskę y Dobrodzieystwo WW. KK. Mści
Fortuna swojá nazywa, á Fortunie co raz z tym się odzywa,
Non est tuum Fortuna, quod putas tuum.

S. Nie mogę przepomnieć że *Seruius Tullius* niegdy Krol
Rzymśki, Postáwił był Fortunie Pátronce swoiey, Dwa
Kościo-

34. Kościoły w Rzymie, jeden *in Campo Vaccino*, á Drugi nád Rze-
ka Tyberim, y poświęcił go, z napisem, *Fortuna Virilis*: Męskiej
Fortunie: Do tego Kościoła prowadzono wprzód wszystkie
Panny zá Mąż náznáczone, y z támtąd á nie z kąd inąd dopiero
oddawano je Mężom do Domow swoich: o czym y Poëta nie
zapomniał.

*Discite nunc quare Fortuna Templi Virili
Detis eo, gelida quâ locus humat aqua.*

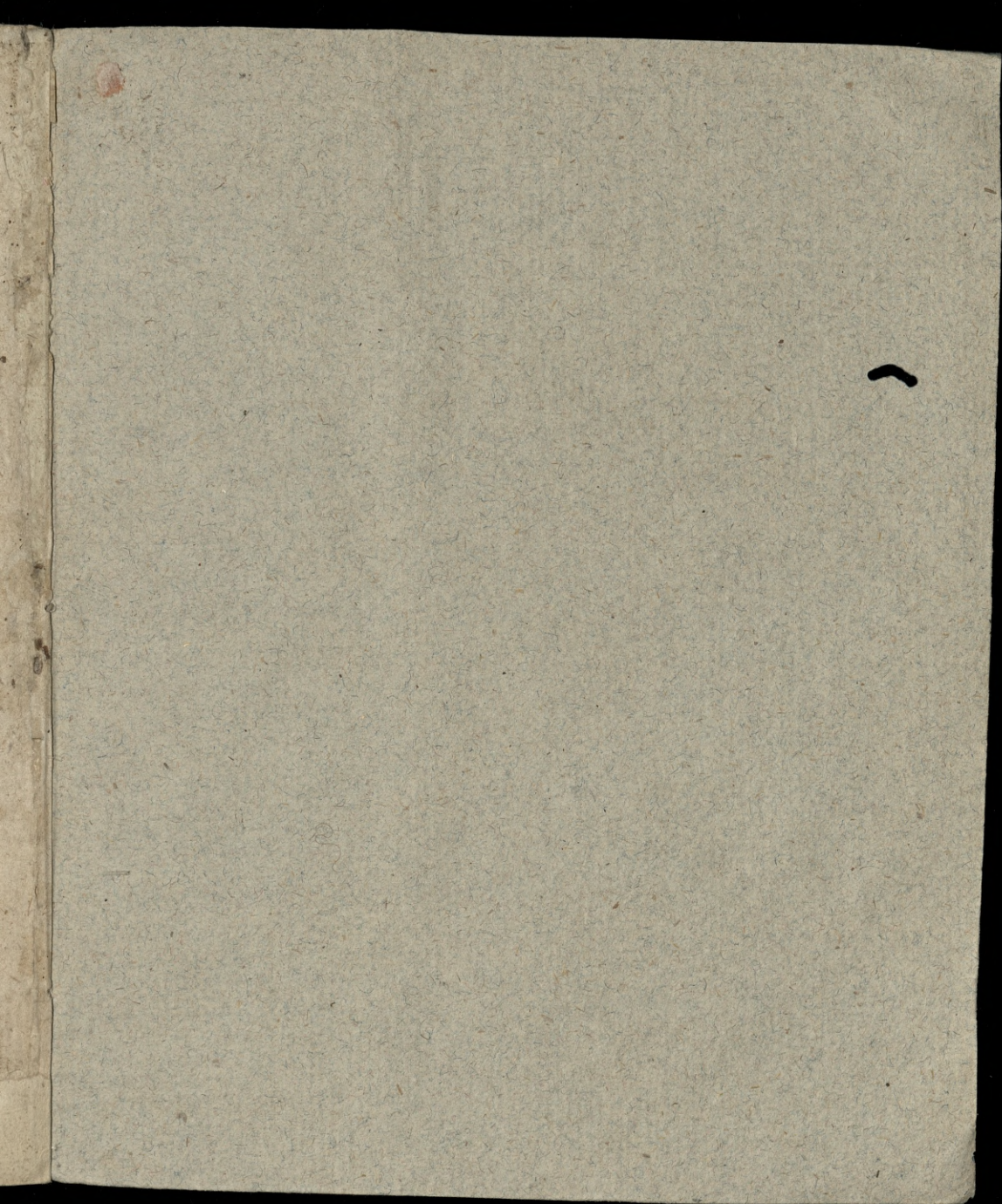
Tác to jest á nie insza Fortuna *Virilis*, *Intus Regia* łáská y Do-
broczynność Krolewska, mężná się słuźnie názywa Fortuna,
bo wszystkie insze, ktore od ludzi pochodza, nie są Męskie, ále
słábe y śmiertelne, ále tá ktora z rozśadku Krolewskiego wy-
nika, *Cor Regis in manu DEI*, Boská, Męská, y nieśmiertelná ty-
tułowác się powinna.

Te tedy odbiera z woley, łáski WW. KK. Mści PP. swego Miłó-
ściwego, I. P. Podkánclerzy Koronny, á odbiera práwie iák z Ko-
ścioła, ábo z Swiátnice Boskiej, bo z swiátobliwey Ręki od Bogá
Pomázáney, y Prawdziwie Boskiej, y Chrześciáńskim textem,
Vos Dij estis, y Pogáńskim *Principes instar Deorum esse*, opisáney.

Tu tedy stanowi wszystkie Nádzicie swoje, á przy Fortunie y
nádziciách vsłuęę, y wierność swoje poświęca. Wraca serce zá
Serce, Niewoli iák wdzięcznemu obowiázkowi nieodwikłánę
Powinność, oddáie Máiestatowi Dzięki, Bierze życia y Pracom
swoim słuđká ponęę, Náuczá y wabi swym przykłádem wśy-
zkich Oyczyzny Synow do serdeczney y wierney ku Páństwu
swemu miłości y vsłuęi, *Discite nunc quare Fortuna Templi Virili
detis eo*, y te, ktora Krwia sobie dziś iednáć, y krwia włáfná pie-
czętuwác submittuę się Fortunę. A ná ostátek, kiedy iuż Kro-
lewskiemu Dobrodzięystwu nic rovnego wynáleść się nie-
može, chybá Dzięki: Węc tedy przy nayniźszym Podzięko-
waniu Máiestatowi WW. KK. Mści PP. M. M. wszystkie dni
y Fortuny życia swego, w ieden dziśieyfy Dzień zebrane
łączy y zawiera, tym kończąc Słowem.

Vnus Dies par omni est.

BIBLIOTEKA KÓRNICKA

12717